

nym Dnju runje tak mało widža, jako Penk
weźjemnej Rozy; nedamy šebi tajke Herem-
plje fWutrobi hiež, nemyšlimy šebi, so
dženš aby jutšje tež na nami Rjad budže;
woſtanemy tehodla we starej Roži, a džemy
po prednišchim Buczu, fajž stare Konje tych
Karnikow, kotrež šo e šwojich Kolisnow
wuhnacž nedadža. Dokelž da my schjednje
tak wele Napominanjow mamy, ale tych-
šamych zylje Redžbu nimamy, a šo tak ma-
ło poljepšchuj my, da stejimy my sawješzje
we jara wulkim Strašchi.

Schtož pak Ršcheszijenjo šu, moža šo
steho a šdruheho rošpomnicž, so hacž runje
Gžjeto a R. ej boli, dobrych Pšhecželow šhu-
biež, šo woni tola teje šbožneje wešeteje Na-
džije dđeržecž moža, a wedža, so jich šhubili
nejšu, ale Boh je jich jeno na Gžadž potajił
a šthowal; won p k budže jich šKryštušom
šašo šobu weš, a nam jich šašo dacž, jeli
šo my prawi Ršcheszijenjo woſtanemy. Te-
hodla šu woni tež tych dla, kiž wužnyli šu,
špokojom. Woni pak šebi myšla šami na
šo, dy Rjad na nich a fajkich jich Boh na-
makacž budže. To šu wužitne a dobre My-
šlje, škotrychž wješzje Poljepšchowanje
pšhindže. Tehodla napomina naš ton mu-
dry Muž, dokelž Ursachu štemu mamy, so
dyrbimy šo radži we Rhežachy teho Za-
tošzenja dacž namakacž. Pšchetož we
nich widžimy my Heremplje pšched Woczo-
maj, fak šnimi jara rucžje a nenadžiwšchi
Konž je.

Gži Lupi pak, to je, tajzy Ludžo, kotšiz wo
Bože Šłowo nerodža, šo Boha neboja, cži
štrachuja šo hiščeže, a nemoža wokolo mor-
wych Ludži byč, ale namakaju šo radšjo we
piwnej Rheži, a pytaju tam Wešelje.

Alle fajki wošme to napošletku Konž?
Dokelž woni tajku Mušu pšched šobu newi-
dža, a šo jeno wo Šwjet a wo to štaraju,
šchtož jim derje cžini, nadpane jich Boža
Prawdoš a Šud nahlje, so woni newedža.

fak šo jim štane, a woſtanu zylje beš Trošch-
ta. To šo mudrym a bohabojašnym Ludžom
neštane, cži šu radži pola tajkich Ludži, ko-
tšiz we šmertnych Mušach šu, pola kotrychž
ani Wešelje ani Šmjechi nejšu, ale Šru-
doba a Zatoš. Pšches to budža woni polje-
pšchowanj a dopomneni, so bychu šo tež
štajkemu Breježčenenu hotowali,
bohabojašnje žiwi byli, a šchjednje
na šwoju šbožnu Šchtundžicžku wo-
cžakowali. Woni nejšu tehodla krobli,
fajž ta wulka newokutna Gžroda. Dyž potom
Boh pšhindže a jich steho Šubenštwu žada,
nenantaka won jich, fajž tamnych, šajpar-
nych, ale džjelawych a derje hotowych, kotšiz
šwoje Wjezy derje wobštaraju a wedža, na
cžim šu. Tamni pak, runje fajž Gžlowek,
dyž we twerdym Španju nadpaneny budže,
newedža, fak šo jim štane, a šchto šapocžecž
dyrbja.

Gži Mudri pak, dyž tajke Heremplje widža,
wotewrja šwoj Gžta Wutrobu fBo-
hu, pošnaju šwoje Rjechi, a prošča
ša Wodacžje tychšamych, a ša Wo-
dženje teho šw. Duchu; so by won we
nich jich Wjeru pošylnił, Luboš ša-
horil a Nadžiju wječneho Žiwjenja
pšches Kryštuša we nich wubudžil,
a te šbotkne Rjechi wuredžil a podu-
šyl; tak so by jich Gžjeto a R. ej a ton
jy do jty Satan šašo do šwojich
Šchtrykow a Nepošlušnoszje, a
tak šBožeho Kraleštwu a Nady, ne-
štorcžil.

Pšchetož štym ma ton žadlawy Gžert beš
Pšheštacža cžinicž, so by našche Gžjeto wabit
a nucžil pšhecžiwu Božemu Šłowu a Woli.
A by nemožna Wjez byla, so šo my tajkemu
Nepšhecželej wobrocž moli, dy by šo ton
šwjaty Duch šnami neštowaršhil, a nam
wojowacž newomhał. Šaj tudy namakajš